

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

DE RAAD

VERORDENINGEN

VERORDENING

houdende wijziging van de bepalingen van artikel 20, lid 2, artikel 40, lid 5, en artikel 42, lid 3, van Verordening no. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en in het bijzonder op artikel 51;

Gezien het voorstel van de Commissie;

Overwegende dat krachtens artikel 20, lid 2 van Verordening no. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers, het recht op verstrekkingen van de verzekering bij ziekte en moederschap, krachtens lid 1 van genoemd artikel gewaarborgd aan de gezinsleden van de migrerende werknemers, indien zij woonachtig zijn op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan die op welks grondgebied het bevoegde orgaan gevestigd is, eindigt na verloop van een termijn van drie jaren na de datum van aankomst van de werknemer op het grondgebied van het land waar hij werkzaam zal zijn, tenzij de werknemer slechts tijdelijk op het grondgebied van het bevoegde land werkzaam is;

Overwegende dat krachtens artikel 40, lid 5 van Verordening no. 3 deze beperking van het recht eveneens van toepassing is op de kinderbijslag, krachtens lid 1 van hetzelfde artikel gewaarborgd aan kinderen die woonachtig zijn of opgevoed worden op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan waar de werknemer werkzaam is;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 53, lid 6 van Verordening no. 3 het recht op voornoemde uitkeringen op 31 december 1961 eindigt voor de migrerende werknemers die sinds 1 januari 1959 in één zelfde land werkzaam zijn en in enkele gevallen reeds is geëindigd voor de Italiaanse werknemers die op 1 januari 1959 in Frankrijk werkzaam waren, in toepassing van het door de bevoegde Franse en Italiaanse autoriteiten gesloten akkoord bedoeld in artikel 53, lid 7 van Verordening no. 3;

Overwegende dat een belangrijk aantal werknemers nog niet in staat is hun gezin te doen overkomen naar het land waar zij werken bij gebrek aan woongelegenheden;

Overwegende dat voorts in het belang van het economische leven repatriëring of verplaatsing van werknemers moet worden vermeden wanneer dit het gevolg zou zijn van het einde van het recht op voornoemde uitkeringen;

Overwegende dat, om deze redenen, het beëindigen van uitkeringen op 31 december 1961 voor alle werknemers voor wie met ingang van die datum de in Verordening no. 3 bepaalde termijn van drie jaren zal gelden, voorbarig lijkt en niet in overeenstemming is met de verwachtingen door welke de auteurs van de verordening zich hebben laten leiden; dat derhalve deze termijn niet op drie doch op zes jaar behoort te worden gesteld, zodat in die tijd de ontwikkeling van de omstandigheden waarin

het gezin van de werknemer zich bij hem kan voegen en in het bijzonder de woongelegenheden kunnen worden beoordeeld;

Overwegende dat, teneinde een discriminatie te vermijden ten opzichte van de werknemers voor wie het recht op de bovenbedoelde verstrekkingen reeds vóór 1 januari 1962 zou zijn geëindigd, het gewenst is het doen van deze verstrekkingen met ingang van bovengenoemde datum opnieuw in te voeren;

Overwegende dat ingevolge artikel 42, lid 3 van Verordening no. 3 de in de leden 1 en 2 van genoemd artikel aan wezen en kinderen van rechthebbenden op pensioen of rente gewaarborgde bijlagen, ingeval deze kinderen op het grondgebied van een andere Lid-Staat woonachtig zijn dan waar zich het bevoegde orgaan bevindt, beperkt worden tot een tijdvak van ten hoogste 30 maanden na het overlijden van de kostwinner of na de toekenning van het pensioen of de rente;

Overwegende dat het uit sociaal oogpunt wenselijk is zonder beperking naar de tijd wezen en kinderen van pensioen- of rentetrekken in het genot van deze uitkeringen te stellen;

Rekening houdende met de overwogen maatregelen tot bespoediging van de uitvoering van de bepalingen van het Verdrag;

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD

Artikel 1

De in artikel 20, lid 2 en 40, lid 5 van Verordening no. 3 bedoelde termijnen inzake de

sociale zekerheid van migrerende werknemers worden gesteld op zes jaar.

Artikel 2

De laatste zin van artikel 42, lid 3 van Verordening no. 3:

„De bijlagen worden evenwel slechts verstrekt gedurende een tijdvak van ten hoogste 30 maanden na, in het geval bedoeld in lid (1), het overlijden van de kostwinner en, in het geval bedoeld in lid (2), de toekenning van het pensioen of van de rente.”

wordt ingetrokken.

Artikel 3

De in de artikelen 20 en 40 van Verordening no. 3 bedoelde uitkeringen vinden opnieuw plaats met ingang van 1 januari 1962 gedurende een termijn van zes jaar als bedoeld in artikel 1 van deze verordening, wanneer hun arbeid vóór deze datum is onderbroken wegens het eindigen van de tevoren geldende termijn van drie jaar.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1962.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, de 23ste december 1961.

Voor de Raad
De Voorzitter
L. ERHARD